

ԲԺԻՇԿԻՆ ՕՐԱԳՐԷՆ

Ա.

“ԱՆՆԵԱՆ ՎԼԻՐՔ ՄԸԸ”

Կէս օրէն յետոյ առաջին հիւանդն էր որ կ'ընդունէի:

Հաղիւ քսան զարուններ բոլորած, կայտառ գեղուհի մըն էր, որ առանց սպասելու հարցումիս, սկսաւ պատմել.

— Ներեցէ՞ք, Տօքթօր, որ քանի մը վայրկեան խլեմ ձեր հիւանդներէն Խնչպէս կը տեսնէք, առողջութիւնս կատարեալ է, բայց շրթունքիս վրայ աննշան եւ փոքր վէրք մը ունիմ, որ ամիսէ մը աւելի է չանցնիր: Թէս ցաւ չի պատճառեր, բայց շատ անախորժ է եւ մանաւանդ կը կապտէ շրթունքներուս ամբողջական աղատութիւնը ճիշտ այնպիսի ժամանակ մը՝ երբ աւելի քան երբեք անոր պէտքը կը զգամ. կը հասկնաք անշուշտ, չէ՞ աւելցուց մեղմօրէն, տոհմային ամօթիւածութեան մը յուղմունքով...: Նոր հարս եմ...:

Զոր և ժանգոտած էր ձայնը, ինչպէս ճաթած հողէ ամանի մը ձայնը, փայտով զարկած ատեն: Այդ միեւնոյն ձայնը թիրեւս անուշադիր մնար, առանց շրթունքներու վէրքի պատմութեան: բայց այս զուգորդութիւնը եւ անկէ մտքիս մէջ ծնած կասկածները պատճառ եղան ուշադիր քննութեան և դժբախտարար աննոնց ետեւը ծածկուած դաժան ախտի մը զատորոշման:

— Նստեցէ՞ք, տիկի՞ն, ըսի և սկսայ սովորական հարցումներու, որոնց ակամայ կը պատասխանէր թէս, բայց զապուած ջղայնութիւն կը ցուցնէր, անտեղի գտնելով աննշան վէրքի մը պատճառաւ երկար բարակ բացատրութիւններ տալը: Խնդրեցի բանալ բերանը և մօտէն քննելով աննշան վլէրքը աւելի և աւելի ամրացայ կասկածներուս մէջ:

— Շատ կ'աճապարեմ, Տօքթօր, մալրս տունը կը սպասէ կոր, խնդրեմ դեղագիր մը գրեցէք. բայց լաւ գեղագիր մը՝ որ շուտով չորցնէ վէրքս, ըսաւ և ոտքի ելաւ, պայուսակէն հանելով այցեգինը:

Անմիջապէս հասկցայ որ անգիտակից զոհ մը ունիմ դիմացս և վարանումը կամ յետաձգումը կրնային անդարմանելի հետեւանքներ ստեղծել, որով անհրաժեշտ էր վճռական ըլլալ:

— Համբերեցէք տիկին, այդքան աննշան չէ ձեր վէրքը, ըսի, ներքին, վարակման մը արտաքին արտայայտութիւնը կը կարծեմ գտնել ատոր մէջ եւ աւելի խոր քննութեան մը պէտքը

Հանդէսներ, օրաթերթեր յաճախ կը խօսին առողջապահական նիւթերու մասին, գլուխցներու մէջ առողջապահութեան դասեր կը տրուին, բայց ասոնք բոլոր կը մասն ծայն բարբառոյ յանապատի, եւ չարիքը չի խափանուիր:

Նշանաւոր առողջարան մը ըստ է. «Ներկայիս ազգի մը քաղաքակրթութեան աստիճանը կը չափուի իր առողջապահական կատարելագործումով»:

Պատմութիւնը մեզ կը սորվեցնէ թէ դրական փոյլուն քաղաքակրթութեան մը հասած կարդ մը հին ազգեր, լաւագոյն կերպով բմբռնած էին առողջարանութեան դերը եւ տիսակ մը կրօնական երկիրածութեամբ ու տօնական օրերու յատուկ խանդավառութեամբ կը կատարէին իրենց պարտաւորութիւնները:

Աւողջ մարմինը կը բովանդակէ բաւականաչափ ուժ, կարենալ դիմագրաւելու համար հիւանդութիւններու մեծագոյն մասին, բայց որպէսզի այդ կարելի ըլլայ, պարտինք անոր տալ որոշ խնամք, մանաւանք յիմար քայլերով չխանգարենք անոր բարւոք գործունէութեան բնական ընթացքը:

Քաղաքակիրթ հին ազգերը իրեւ գաղափարական ունէին, — Աւողջովութեան, գիտութեան եւ իմաստութեան, ուրիշ բառով բարութեան մշակումը: Ներկայիս մարդիկ առաւելապէս կը մշակեն գիտութիւնը, պարզ հետաքրքրութիւն մը միայն ցոյց կուտան առողջութեան մասին, իսկ իմաստութիւնը՝ զրեթէ բոլորովին անտեսած են: Արդ, այս երեք բաները իրարու հետ այնքան սերտորէն շաղկապուած են որ, առանց մէկուն միւսը կը դառնայ պակասաւոր եւ անօգուտ:

Կը հետեւի որ առողջապահական գիտութեան ուսուցումը անհրաժեշտութիւն մըն է, որովհետեւ անով կրնանք ոչ միայն մեր մարմինը երիտասարդ եւ զօրաւոր պահել, այլ, մանաւանդ, գրեթէ մաթեմաթիֆական նշգրտութեամբ աղբուօրէն պատրաստուիլ հիւանդութիւններու մեծագոյն մասին դէմ:

Որպէսզի մարդիկ կարենան ասլրիլ առողջապահական տուեալներու համաձայն, պէտք է ընտելանան անոր եւ յարատեւօրէն շարունակեն անոր պահանջներուն համեմատ ասլրիլ և վերջապէս ջանան այդ ուղղութեամբ կատարելագործուիլ: Իսկ հաւաքականութիւնները իրենց ներկայացուցիչներով պարտին վերհսկել անհատներու առողջութեան, ինչպէս նաև անոնց բնակած վայրերը աստիճանաբար վերածել առողջարար ու կենսատու բոյներու:

կը տեսնեմ. կ'ուզէ՞ք քիչ մը թեթեւցնել ձեր հաղուստները:

Զարմանքի եւ թերեւս մեղաւոր մոտածութերու քմծիծաղ մը նշմարեցի հիւանդիս դէմքին վրայ, բայց հոգիբանօրէն ներելի դանելով նոյնիսկ ամէնչն վիրաւորիչ վերապրումը՝ վճռականօրէն յայտնեցի թէ առանց իմ յարմար տեսած քննութեան, ո' եւ է գարման չէի կրնար գրել իր վէրքին:

Կը հասկնայի գժբախտ նորահարսի ներքին պայքարը, որովհետեւ արեւի պէս պարզ էր որ անզիտակից զոհը ամենազյզն կասկածն անգամ չունէր եւ չէր կրնար ունենալ այն վիճակի մասին՝ որ կ'արտայայտուէր իր շրթունքներու վրայի աննշան կարծուած վէրքովը եւ իր տարիքին անհամապատասխան չոր ու խոսպոտ ձայնովը:

Աւելի փստահութիւն ներշնչելու եւ իր ջղայնութիւնը հանդարտեցնելու համար, փոխելով քննութեանս ձեւը, հարցուցի:

— Ինչպէս կը տեսնեմ, տիկի՞ն, քրոնիկ հարբուխ մըն ալ ունիք. չէ՞ք նկատած որ ձեր ձայնը քիչ մը բռնուած է, երեւի շատ կը հազաք!....

— Ատիկա լաւ ըսիք, Տօքթօր, իսկապէս ես ալ շատ կը զարմանամ ձայնիս այս տարօրինակ փսփոխութեանը վրայ. կրնայ ըլլալ որ մսած ըլլամ, բայց հարբուխ չունիմ եւ բնաւ չեմ հազար: Շարաթ մը առաջ մօրս հետ բաղնիք գացի, ջուրը շատ տաք էր, երեւի վերջը պաղ առի: Էհ, ատոնք բան մը չեն, կ'անցնին, միայն սա վէրքիս գարման մը ընէիք, վերջացուց հիւանդս, պաղատանքի յուզիչ շեշտ մը դնելով իր վերջին բառերուն մէջ:

Օգտուելով բոպէէն եւ մանաւանդ բաղնիքի եւ տաք ջուրի պատութենէն, որ անսպասելի առիթը կուտար քննութիւններուս յառաջացման,

— Քրտինքիսաշ ալ չեղա՞ք, տիկի՞ն, հարցուցի, ես փստահօրէն կ'ենթադրեմ որ ձեր մարմինին եւ թեւերուն վրայ դեռ եւս մնացած են այդ դրութեան հետեւանքները...:

Խօսքն չվերջացուցած, ճիշտ յայտնուած կարծիքի մը թողած խոստովանութիւնը կարգացի իր աշքերուն մէջ եւ օգտագործելով այդ հոգեբանական բոպէէն, աւելցուցի.

— Կ'ուզէի՞ք որ միասին ստուգենք այդ բանը, ատիկա ձեղի փստահութիւն պիտի ներշնչէ եւ պիտի ապացուցանէ որ ես հիմք մը ունէի, իբրևս բժիշկ, ձեր չսպասած եւ նոյն իսկ չերեւակայած ուրիշ հիւանդութեան մը մասին կասկածելու:

Վայրկեան մը մտախոհ եւ կարծես մազնիսացած՝ բայց ներքնապէս համոզուած այս նոր յայտնութեանս ճշմարտութեանը, զինաթափ եղաւ եւ մեղաւոր տղու մը համակերպող եւ հնագանդ արտայայտութեամբը՝ պատասխանեց.

— Այդ բոլորը ճիշտ է, Տօքթօ՛ր, իրաւ որ մարմինս կարմիր կարմիր գուրս տուած՝ է, բայց ատիկա ի՞նչ կաղ ունի վէրքիս հետ:

— Եաւ որ դուք ըսիք, ևթէ կաղ մը չունենար, ես ո՞ւրկէ և ի՞նչողէս պիտի զիտնայի թէ ձեր մարմին վրայ այդպիսի բաներ զպութիւն ունին: Կը տեսնէ՞ք հիմայ, որ զիտութիւնը արտաքին, շատ աննշան համարուած նշանէ մը, շատ անդամ ներքին և լուրջ հիւանդութեան մը ախտանիշը կը գտնէ և այդպիսով նոյն իսկ ձեզ նման բժիշկներու մասին թերահաւատատ հիւանդները կ'ազատէ անխուսափելի վտանգէ, ժամանակին մատնանշելով ո'չ թէ շրթունքներու արտաքին վէրքը, այլ օրկանիզմին սպառնացող ներքին և սպանող վէրքը: Ուրեմն, այլ եւս ժամանակ չկորսնցնենք և գործի սկսինք: Խնդրեմ, թեթեւցուցէք ձեր հագուստները:

Սպանդանոց տարուող անմեղ զառնուկի մը համակերպութեամբ, արտասուելու պատրաստ և սակայն համոզուած ու վստահ, հանեց իր պլուզը և կանացի կուրծքերու վայելչակազմութեան նորաձեւ անհրաժեշտութիւնները և տրամադրեց զինքը քննութեան:

Երկար չտեւեց անշուշտ քննութիւնս: Ամբողջ կուրծքը, թեւ երը և զիզը ծածկուած էին նշենիի ծաղիկներու զոյնը յիշեցնող կարմրորակ ոսպիկներով, իսկ ականջին տակէն սկսելով մինչև ուսոսկը ներքին ծայրը զգալի էին աւշային զեղձիկներու հիւանդագին կլորութիւնները, վիզին երկու կողմը ինկած համրիչի հատիկներու պէս: Գիտութիւնը կուտար իր վճիռը, իսկ բժիշկը՝ ընդհանուուր դատախազի անողորմ գերը ստանձնելով՝ ստիպուած էր այդ վճիռը յայտնել զատապարտեալին, համոզուած, սակայն, այդ վերջինի կրաւորական ու անզիտակից և հետեւաբար անմեղ վիճակին:

Պարդ է որ հիւանդս վարակուած էր ֆրանկախտով:

(Մնացեալը յաջորդով)

ԲԺ. Հ. ԴԱԼՃԵՄՆ

ՀԵՂԻՆԱԿԱՆՆԵՐԸՆ և ՀՐԱՏԱՐԱԿԱՆԻՉՆԵՐԸՆ կը խնդրուի խմբագրութեամս ուրկել երկերկու օրինակ իրենց երկերէն, ևթէ կը փափաքին որ ծանոցուին «Բուժանք»ի մէջ

Աբտասահմանի թերթերէն եւ հանդէսներէն կը խնդրուի փոխանակել: